

Forbindelse med Sagen selv. Blandt de mange Bemærkninger, som kunne synes nødvendige, i Anledning af de Vittringer, der ere faldne baade i de forbigangne og disse Dage fra enkelte Rigsdagsmænd, vil jeg holde mig til en Vittring fra idag, før jeg gaaer ind paa Sagen, af en æret Landssthingsmand, som i Dieblikket ikke er tilstede; men pleier at sidde ligeoverfor (Schytte) og af en anden æret Landssthingsmand; det var nemlig den Paastand, at i den afgivne Betænkning om det kongelige Budskab havde Udvalgets Medlemmer samstemmet i, at Bestemmelsen om Kongelovens Arvesølges Ophævelse helst maatte være holdt tilbage. Der blev gjort den Paa- stand, siger jeg, af de ærede Landssthingsmænd, at de allerfleste af Udvalgets Medlemmer havde ønsket, at dette var udeladt. Hvis de ærede Medlemmer havde vel læst og overveiet, hvad der staaer i Betænkningen, vilde de have fundet, at denne Mening ikke ligger deri, thi de 7 Medlemmer sige udtrykkeligt: Forsaa vidt imidlertid det kongelige Budskab tillige indeholder en Opfordring o. s. v. til at meddele Samtykke til Ophævelsen af den i Kongeloven begrundede Arvesølge, have vi vel ikke Alle kunnet overbevise os om Usikkerheden og Nødvendigheden o. s. v., altsaa alle de 7 have ikke kunnet overbevise sig derom, og derpaa sige de 9 til Slutning: ligesom vi ansee flere Prætendenter for en Ulykke, saaledes troe vi, at den agnatiske Arvesølge indeholder det bedste Værn for en mindre Stats Selvstændighed. De samstemme altsaa dermed. Jeg mener nu, at efter dette har Paaberaaben af Udvalgets Fleertal slet Intet at sige. Dette kunde maaskee synes ubetydeligt, men jeg troer dog ikke, det var en overflødig Bemærkning, før jeg gik over til Sagen selv.

Hvad nu Sagen i sig selv angaaer, da er der jo Ingen af Alle — idetmindste Saamange, jeg har havt den Ære at tale med —, der er bange for at give sit Samtykke til det kongelige Budskab i dets Heelhed, uden paa Grund af de Rusfiske Forbehold; det er dette, der er blevet fremhævet, og det er det, hvorved Folk ere blevne gjorte ængstelige. Jeg kan ikke, som Saamange af dem, der udtrykkeligt have sagt, at de vilde stemme Nei, ansee disse Rusfiske

Forbehold for at være saa betydningsfulde og saa frygtelige, nei, jeg kan ikke ansee dem derfor, jeg mener, at, naar den Tid skulde komme, da de muligviis kunde fornyes, bliver det et stort Spørgsmaal, om de kunne anvendes. Hvis Europas Stilling er den samme, som nu, have de slet ikke Mere at betyde, end de have nu for Dieblikket, og, hvis Europas Stilling ikke er den samme, da har hverken det Ene eller det Andet Noget at betyde, da have alle Konge- og Arvelove slet Intet at betyde (So!). Men, naar vi tage Sagen saaledes, som den nu staaer og viser sig for os, tage det kongelige Budskab for os, som det foreligger, maa jeg bekjende reent ud, at Sagen, efterat jeg havde gennemgaaet de første Tvivl, der reiste sig og maatte reise sig for mig, stillede sig saaledes, og staaer endnu saaledes for mig, at man maa komme i Modsigelse med sig selv, naar man vil give sit Samtykke til den ene Deel af det kongelige Budskab og nægte det til den anden; man vil komme i Modsigelse, i bestemt Modsigelse, siger jeg, med sig selv og med hvad man dog ønsker. Man siger: vi ville gjerne give vort Samtykke til, at Prinds Christian af Glücksborg skal arve den danske Throne, og siger endvidere: vi ville gjerne give vort Samtykke til, at en ny Arvelov i hans Huus indføres og indrettes efter Londoncontractaten, saaledes at Thronen kun skal gaae i Arv til Mand, og Dvinderne udelukkes; men da kan jeg virkelig ikke forstaae, at man saa har Ret til at sige: vi ville dog ved Siden deraf bevare en anden Arvesølge i dette samme Rige, en Arvesølge, der skal være til Trost, jeg vil gjerne indrømme, man søger det deri, for vor Overbeviisning, saaledes, at den skal træde i Kraft til Gavn for Dvinderne, naar den Glücksborgske Mandslinie uddør. Hvorledes disse tvende Paastande kunne rimes sammen, gaaer over min Forstand (Hør! latter!) Giver jeg mit Samtykke til, efter Grundlovens § 4, at den i Kongeloven fastsatte Arvesølge forandres, og, er der ikke nærmest Tale i denne Paragraph om nogen Forandring af Person, i hvilken Henseende jeg aldeles ikke kan samstemme i hvad den ærede Folkethingsmand for Maribo Amts Aderreds (Monrad) yttrede idag, saavidt jeg for-